

ارزیابی توانایی‌های علمی و آموزشی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی همدان

احمد صداقت*، رویا محمدبیگی

چکیده

مقدمه: اولین گام برنامه‌ریزی آموزشی شناسایی نیازهای آموزشی و اولویت‌بندی آن‌ها است که اگر این مرحله به درستی انجام شود، اجرای فرایندهای توسعه‌ی آموزشی راحت‌تر و مؤثرتر خواهد بود. این مطالعه با هدف تعیین توانایی‌های علمی و آموزشی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی همدان از دیدگاه ایشان اجرا گردید.

روش‌ها: این مطالعه مقطعی در سال ۱۳۹۶ در دانشگاه علوم پزشکی همدان صورت پذیرفت. جامعه آماری شامل کلیه اساتید دانشگاه علوم پزشکی همدان بود، که ۲۰۵ نفر از اساتید با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه محقق ساخته بود که پس از تأیید روایی و پایایی آن اساتید نظرات خود را در مورد توانایی‌های علمی و آموزشی در چهار حیطه بر اساس مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت با امتیاز ۱ تا ۵ اظهار نمودند. داده‌ها پس از جمع‌آوری از طریق آزمون‌های آماری t تک نمونه‌ای و تحلیل واریانس فریدمن تجزیه و تحلیل گردید.

نتایج: از نظر اعضای هیأت علمی، میانگین توانایی‌های علمی و آموزشی بر اساس امتیاز به ترتیب مهارت طراحی برنامه‌درسی (میانگین امتیاز = $4/10 \pm 3$)، به مهارت یاددهی و یادگیری (میانگین امتیاز = $4/24 \pm 2$)، مهارت ارزشیابی آموزشی (میانگین امتیاز = $4/31 \pm 2$) و مهارت مشاوره و ارتباط (میانگین امتیاز = $4/53 \pm 2$) به ترتیب به‌عنوان اولویت‌های توانایی‌های علمی و آموزشی، از دیدگاه اساتید بود.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه بیانگر این مسأله بود که لازم است تمهیداتی در مورد حوزه طراحی برنامه درسی از نظر اعضای هیأت علمی به عنوان اولویت اول توانایی‌های علمی و آموزشی اتخاذ شود و برگزاری دوره‌های آموزشی خاص جهت آشنایی بیشتر اساتید با عناصر و مولفه‌های طراحی برنامه درسی در دانشگاه علوم پزشکی همدان فراهم گردد.

واژه‌های کلیدی: توانایی‌های علمی و آموزشی، مهارت‌های آموزشی، ارزیابی آموزشی

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / دی ۱۳۹۸؛ ۱۹(۵۰): ۴۵۵ تا ۴۶۱

مقدمه

توسعه منابع انسانی به عنوان وسیله‌ای برای ارتقای

کیفیت و راهی برای تطابق سودمند با تغییرات که دو شاخصه‌ی اساسی رقابت سازمان‌ها هستند، از اهمیت حیاتی برخوردار است (۱). اعضای هیأت علمی، مهم‌ترین سرمایه هر مؤسسه آموزش عالی محسوب می‌شوند (۲). در محیط تدریس به منظور شناسایی تیپ‌های مختلف و ایجاد محیط مطلوب یادگیری لازم است ایشان از شیوه‌های نوین تدریس که پداگولوژی نام دارد استفاده

* نویسنده مسؤول: احمد صداقت، دانشجوی دکتری برنامه‌ریزی درسی، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران (sahmads215@gmail.com)

رویا محمد بیگی، دانشجوی پزشکی عمومی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، ایران. (royam284@gmail.com)

تاریخ دریافت مقاله: ۹۷/۱۱/۲۷، تاریخ اصلاحیه: ۹۸/۴/۱، تاریخ پذیرش: ۹۸/۶/۱۲

اندازه‌گیری رفتاری قوی‌تر بوده و پیش‌بینی برای مهارت‌های تدریس و علاقه اعضا در آموزش حرفه‌ای به‌عنوان متغیرهای کنترل، شناخته شد (۱۰). نتایج پژوهش سومر (Sommer) و همکاران حاکی از آن بود که ابزار ارزیابی با قابلیت اطمینان بالا می‌تواند به‌منظور تسهیل در کسب مهارت‌های تدریس و طراحی برنامه درسی مورد استفاده قرار گیرد (۱۱). در پژوهش نیلسن (Nielsen) نتایج حاکی از آن بود که نیازهای آموزشی استادان، تعامل با دانشجویان، نوآوری، ارزشیابی، مدیریت کلاس درس و اختصاص تجهیزات مناسب آموزشی است (۱۲). نتایج مطالعه طولابی و همکاران حاکی از آن بود که عواملی همچون، مدیریت برنامه و منابع، یادگیرنده محوری، انعطاف‌پذیری و ابزارهای برقراری ارتباط، ارزیابی، روش‌ها و راهبردهای یادگیری، سازمان‌دهی، شیوه طراحی، تحلیل اهداف، تحلیل یادگیرنده و تحلیل محتوا، اصول، فن‌آوری، ابزار ارزشیابی، اولویت آموزش و تجارب آموزشی بوده است (۱۳). ارزیابی نیازها و توانایی‌های علمی و آموزشی، به عنوان یک حوزه جوان و در حال توسعه در نظام برنامه‌ریزی آموزشی و درسی ایران نیازمند توجه بیشتر است، بنابراین قصد این پژوهش ضمن تعریف مهارت‌های اساسی تربیتی، شناسایی و اولویت‌بندی نیازها و توانایی‌های علمی و آموزشی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی همدان از دیدگاه ایشان بود.

روش‌ها

این مطالعه یک پژوهش توصیفی مقطعی بود و جامعه آماری این پژوهش را اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی همدان در سال تحصیلی ۹۶-۹۵ (۴۳۳ نفر) تشکیل می‌دادند. برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران (W.G Cochran) استفاده شد و نمونه آماری، ۲۰۵ نفر از کل جامعه تعیین گردید. جامعه آماری دارای ساختی نامتجانس بود و بنابراین از روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای (برحسب جنسیت و دانشکده) استفاده گردید. سپس از هر طبقه به‌طور تصادفی ساده نمونه انتخاب شد و تعداد در هر طبقه به‌اندازه نسبت آن طبقه در کل جامعه

کنند. پداگوژی هنر یا علم وجودی یک معلم است. این اصطلاح عموماً به استراتژی‌ها یا راهبردهای آموزش مربوط می‌شود، که برخی از آن به عنوان سبک یادگیری نیز یاد می‌کنند. پداگوژی که در لغت نامه‌ها به "روش آموزگاری"، "فن تعلیم"، "علم تعلیم" ترجمه شده، به عنوان استفاده صحیح از راهبردهای آموزشی در جریان فرایند یاددهی و یادگیری نیز تعریف می‌شود (۳).

در راستای توانمندسازی نیروی انسانی، ارزیابی و نیازسنجی آموزشی به عنوان یکی از ابزارهای مهم موجب نمایان‌سازی شکاف‌های آموزشی می‌شود و تصمیم‌گیری اثربخش و سریع را تسهیل می‌نماید (۴). با آن که ارزیابی علمی و اصولی نیازهای آموزشی، در قرن اخیر مورد توجه قرار گرفته است، حلقه‌ی مفقوده نیازسنجی در نظام برنامه‌ریزی آموزشی و درسی ایران، نتایج برنامه‌های آموزشی را به شدت تهدید می‌کند (۵). توانمندسازی اعضای هیأت علمی در زمینه‌های تدریس، دانش‌پژوهی و رهبری سبب می‌گردد رسالت‌ها و اهداف وسیع مؤسسه آموزشی نیز تحقق یابد. توانمندسازی، فرایندی است که طی آن اعضای هیأت علمی برای ایفای نقش‌های مختلف آموزشی آماده شده و در راستای مولد بودن و به‌روز بودن تقویت می‌گردند (۶ و ۷). از جمله پژوهش‌های مختلفی در این راستا شاهی و همکاران که در پژوهش خود نشان دادند که اعضای هیأت علمی به آموزش در زمینه‌ی حیطه‌های آموزشی و علمی نیاز دارند (۸). میرزایی کارزان و همکاران نتایج نشان داد در حیطه‌ی آموزش و یادگیری، بالاترین نیاز آموزشی مربوط به شیوه‌های نوین تدریس و کم‌ترین نیاز آموزشی مربوط به ارزشیابی به شیوه‌ی آزمون عینی ساختارمند است (۴). نتایج پژوهش بایرمن (Biermann) و همکاران حاکی از «ارتباط بین تئوری و عمل» بود که از ویژگی‌های با کیفیت ارزیابی به شمار می‌رود و واریانس بیشتری را در پیش‌بینی مهارت‌های تدریس از ویژگی‌های شخصیتی به خود اختصاص داده است (۹). تدنی (Thadani) و همکاران مهارت‌های تدریس هیأت علمی دانشگاه و علاقه اعضا در آموزش حرفه‌ای را بررسی کردند. نتایج حاکی از آن بود که نظریه ضمنی، از

آماري بود.

شد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها، با استفاده از نرم‌افزار آماری - SPSS-20 (IBM, Armonk, NY, USA) در دو سطح توصیفی و استنباطی صورت گرفت. در سطح آمار استنباطی، از آزمون‌های t تک نمونه‌ای (برای مقایسه میانگین نمونه و مبنا) و تحلیل واریانس فریدمن (برای رتبه‌بندی حوزه توانایی‌های علمی و آموزشی اعضای هیأت‌علمی) استفاده شد.

نتایج

در مجموع در این پژوهش ۲۰۵ نفر نمونه شرکت داشتند (۱۰۰ درصد پاسخ‌دهی) که اطلاعات دموگرافیک ایشان در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱: آماره‌های توصیفی متغیرهای دموگرافیک اعضای هیأت‌علمی (اعداد جدول بر اساس نفر است)

جنسیت	مرد	۱۴۶ (٪۷۱/۲)
	زن	۵۹ (٪۲۸/۸)
سابقه آموزشی	زیر ۵ سال	۷۱ (٪۳۴/۶)
بر حسب سال	۵-۱۰ سال	۴۵ (٪۲۱/۹)
	۱۰-۱۵ سال	۲۳ (٪۱۱/۲)
	۱۵-۲۰ سال	۲۷ (٪۱۳/۲)
	بالای ۲۰ سال	۳۹ (٪۱۹/۱)
نوع استخدام	رسمی	۱۱۶ (٪۵۶/۶)
	قراردادی	۸۹ (٪۴۳/۴)
جمع		۲۰۵ (٪۱۰۰)

نتایج مطالعه نشان داد میانگین مهارت‌های چهارگانه مهارت‌های طراحی برنامه درسی، یاددهی و یادگیری، ارزشیابی آموزشی و مشاوره و ارتباط در بین اعضای هیأت‌علمی به ترتیب $4/10 \pm 3$ ، $4/24 \pm 2$ ، $4/31 \pm 2$ و $4/53 \pm 2$ بود. برای بررسی وضعیت مهارت‌های مربوط در شرکت کنندگان از آزمون تی تک نمونه‌ای استفاده شد و از آنجا که طیف مورد سنجش ۵ گزینه‌ای بود، میانگین مبنا ۳ در نظر گرفته شد که با توجه به سطح معناداری این آزمون ($P < 0/01$)، با بیش از ۹۹ درصد اطمینان می‌توان گفت در چهار مهارت مذکور با توجه به سطح معناداری این آزمون، بین میانگین مبنا و میانگین مهارت

ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه‌ای محقق ساخته شامل ۳۵ سؤال بسته‌پاسخ بود که با استفاده از مطالعات و متون مشابه طراحی شد، پرسشنامه‌ها شامل دو بخش بود: بخش اول اطلاعات دموگرافیک شامل سه سؤال (جنسیت، میزان سابقه و نوع استخدام) و بخش دوم مهارت‌های پداگوژیکی اساتید ۳۲ سؤال (در حوزه یاددهی - یادگیری ۷ سؤال، طراحی برنامه‌درسی ۷ سؤال ارزشیابی آموزشی ۱۱ سؤال، مشاوره و ارتباط ۷ سؤال جهت انجام پژوهش) را شامل می‌شد. نمره دهی در این بخش بر اساس مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت بود. سؤالات پرسشنامه با مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت به صورت مثبت و از کاملاً مخالفم تا کاملاً موافقم با امتیاز ۱ تا ۵ بودند. در این پرسشنامه برای بخش دوم مؤلفه‌های مهارت‌های پداگوژیکی اساتید، حداقل نمره قابل کسب ۳۲ و حداکثر نمره قابل کسب ۱۶۰ بود.

برای تعیین روایی صوری پرسشنامه از دو روش کمی و کیفی استفاده شد جهت تعیین کیفی روایی، ۲۰ نفر از اساتید در این زمینه به صورت چهره به چهره مورد مصاحبه قرار گرفته و سطح دشواری، میزان تناسب و ابهام سؤالات مورد بررسی قرار گرفت. پس از اعمال اصلاحات، در گام بعدی از روش کمی استفاده شد. در ارتباط با روایی هر یک از سؤالات از یک ضریب توافق بین اساتید استفاده شد و نظرات آن‌ها جمع‌آوری شد سپس با استفاده از روش سیگمای شمارشی، به جمع‌بندی و تحلیل آن‌ها اقدام شد. طبق نتایج، روایی تمامی سؤالات بر اساس شاخص $CVR = 0/42$ و شاخص $CVI = 0/8$ مربوط به پرسشنامه مورد تأیید قرار گرفت. همچنین پایایی کل مقیاس‌های پرسشنامه اعضای هیأت‌علمی به روش آلفای کرونباخ محاسبه شد که برابر $0/92$ بود و مقادیر پایایی تمامی حیطه‌ها تحت بررسی در این پژوهش از مقدار $0/7$ که مقدار نرمال است، بالاتر به دست آمد. مشارکت افراد در پاسخگویی به پرسشنامه به صورت داوطلبانه بود، بنابراین با آگاهی و رضایت کامل مشارکت کنندگان انجام شد. به منظور رعایت ملاحظات اخلاقی، محرمانه ماندن اطلاعات و اصل رازداری رعایت

متغیرها تفاوت معنادار وجود دارد.

برای بررسی اولویت‌های توانایی‌های علمی و آموزشی، از دیدگاه اساتید از آزمون فریدمن استفاده شد. با توجه به سطح معناداری این آزمون ($\chi^2=89/98, p<0/01$) با بیش از ۹۹ درصد اطمینان، می‌توان گفت که از میان ۴ مهارت، بالاترین میانگین رتبه به مهارت حوزه‌ی مشاوره و ارتباط (میانگین رتبه = $3/43$) و کم‌ترین میانگین رتبه به مهارت حوزه‌ی طراحی برنامه درسی (میانگین رتبه = $1/81$) اختصاص داشت. نتایج آزمون فریدمن نیز نشان داد اولویت مهارت‌های اساتید به ترتیب شامل طراحی برنامه درسی، یاددهی و یادگیری، ارزشیابی آموزشی و مشاوره و ارتباط است و میانگین رتبه حیطه‌ها به ترتیب $1/81$ ، $2/16$ ، $2/60$ ، $3/43$ محاسبه گردید. آماره فریدمن نیز با مقدار $89/98$ در سطح $0/01$ معنادار شد ($p<0/0001$).

بحث

این مطالعه به منظور ارزیابی توانایی‌های علمی و آموزشی مهارت‌های پداگوژیکی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی همدان انجام پذیرفت. نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که مهارت‌های مربوط به طراحی برنامه‌ی درسی به عنوان اولویت اول اثرگذاری باید مدنظر برنامه ریزان آموزشی دانشگاه علوم پزشکی همدان باشد این یافته با نتایج سایر مطالعات همسو بود ($16 تا 14 و 8 و 4$). ولی با مطالعه عکبھی و همکاران که موانع پداگوژیک در توسعه‌ی آموزش الکترونیکی دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز را بررسی کردند، هم‌خوانی ندارد. نتایج مطالعه ایشان نشان داد که عوامل مؤثر به ترتیب شامل: ارزیابی برقراری ارتباط، انعطاف‌پذیری و مدیریت برنامه‌ها و منابع از موانع توسعه‌ی آموزش الکترونیک در دانشگاه هستند (17). بر اساس نتایج حاصل از پژوهش حاضر، مهارت طراحی برنامه درسی با توجه به رتبه پایین این حوزه که نشان‌دهنده‌ی توجه کمتر به این حوزه است و به‌عنوان نیاز و اولویت اول ارزیابی شد. نتایج پژوهش حاضر با مطالعه شاهی و همکاران (8)، ترک‌زاده و همکاران (18)، فرهادیان و همکاران (19) هم‌راستا بود. احتمالاً لزوم

حضور اساتید گروه‌های علوم پزشکی در عرصه‌های بالین و دانشگاه و فشردگی واحدهای درسی فرصت انجام طراحی برنامه درسی مطلوب و توجه به عناصر مؤثر در برنامه درسی را برای اساتید محدود می‌کند. در تحقیق میرزایی کارزان و همکاران نیز فشردگی واحدهای درسی یکی از معضلات انجام طراحی برنامه درسی ارزیابی گردید (4). همچنین شناخت سبک‌های یادگیری و تدریس مبتنی بر شناخت به استادان کمک خواهد کرد تا از روش‌های مناسب تدریس استفاده کنند (20). به این منظور، پیشنهاد می‌شود، به‌جای اعتماد صرف به داده‌های جمع‌آوری‌شده از ارزشیابی اساتید، از نیازسنجی آموزشی (از طریق ابزارهای گوناگون) استفاده شود تا گروه‌های علمی بتوانند، با اطمینان بسیار بالا به تشخیص کیفیت تدریس و عملکرد مدرسین که جز حوزه طراحی برنامه درسی محسوب می‌شود اقدام کنند. با توجه به یافته‌های پژوهش به مدیران، سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان دانشگاه علوم پزشکی پیشنهاد می‌شود که در راستای ارتقای سطح دانش پداگوژیک (دانش تربیتی) اعضای هیأت علمی، برنامه‌های آموزشی ضمن خدمت در حوزه یاددهی و یادگیری، طراحی و اجرا گردد. منابع علمی متناسب به‌منظور دانش‌افزایی اعضای هیأت علمی در حوزه طراحی برنامه درسی، مهیا گردد. در حوزه ارزشیابی آموزشی از منابع انسانی و ارزشیابی‌های دانشجویی به‌شکل هدفمند برای بهبود و توسعه در حوزه ارزشیابی آموزشی استفاده شود. در حوزه مشاوره و ارتباط برگزاری نشست‌ها، کارگاه‌های آموزشی و هم‌اندیشی‌های آموزشی در حوزه مشاوره و ارتباط، در دستور کار مسؤولین دانشگاه قرار گیرد. از محدودیت‌های پژوهش حاضر این بود که پرسشنامه استفاده‌شده محقق ساخته بود که با استفاده از مطالعات و متون مشابه طراحی شده بود و توصیه می‌شود در مطالعات آتی روان‌سنجی پرسشنامه با روش‌هایی آماری از جمله تحلیل عاملی انجام پذیرد.

نتیجه‌گیری

نتایج به‌دست‌آمده نشان داد، مهارت‌های مربوط به حوزه

سمینارهای داخلی و خارجی، اشاعه فرهنگ استفاده بیشتر از منابع الکترونیکی از طریق فراهم آوردن بانک‌های اطلاعاتی مرتبط با هر رشته درسی اشاره کرد.

قدردانی

از کلیه اساتید دانشگاه علوم پزشکی همدان به ویژه اساتید که صرف وقت نمودند و در تکمیل پرسشنامه همکاری داشتند، صمیمانه قدردانی می‌شود.

طراحی برنامه درسی به عنوان اولویت اول مهارت‌های پداگوژیکی است. بنابراین برای ارائه خدمات آموزشی و تربیت نیروی انسانی هم در عرصه ارائه خدمات درمانی و هم ارتقای فردی و سازمانی اعضای هیأت‌علمی دانشگاه باید بستر و زمینه آشنایی بیشتر اساتید با عناصر و مؤلفه‌های طراحی برنامه درسی فراهم شود. در این خصوص می‌توان با ایجاد زمینه لازم و فراهم آوردن امکان عضویت اساتید در مجامع علمی و شرکت در

منابع

1. Maleki H, Mohammadi Mehr M. [Farayande Arzeshyabi Barnamehaye Darsi]. *Paramedical Sciences and Military Health*. 2010; 2(10): 21-32. [Persian]
2. Benedana L, Powellb M, Zajacc R, Lumd J, Snowe P. Suggestibility in neglected children: The influence of intelligence, language, and social skills. *Child Abuse Negl*. 2018; 79: 51-60.
3. Kiumarsi F, Kamkari K, Shokrzadeh Sh. [Needs Assessment Of Faculty Members At Public Universities And The Islamic Azad University]. *Journal Of Management And Planning In Educational Systems*. 2010; 3 (4):116-143. [Persian]
4. Mirzaei Karzan A, Keykhani S, Hosseinzadeh M, Ashraf Eyvazi A, [Educational needs assessment of faculty members of Ilam University of Medical Sciences]. *Journal of Medical Education Development*. 2013; 6(11): 61-71. [Persian]
5. Shahrakipour H, Beni S. P. [Emergence of new pedagogies in the third millennium. 2nd Edition.] Tehran: Farashenakhti Andisheh Publications 2013. [Persian]
6. Araghieh AR, Fathi Vajargah K, ForoughiAbari AA, Fazeli N. [Curriculum Integration: An Appropriate Approach for Developing a Multicultural Curriculum in Higher Education]. *Interdisciplinary Studies in the Humanities*. 2009; 2(1): 149-165. [Persian]
7. Karami M, Bahmanabadi S, Esmaeili A. [Utility decision-making structure in Higher Education Curriculum designing From the perspective of faculty and curriculum specialist]. *Journal Management System*. 2012; 9(7): 92-104. [Persian]
8. Shahi A, Shahi M, Avizhgan M, Kamali F, Hoseini Tashnizi SS, Naseriyan B et al. [Educational Needs Assessment Of Academic Members In Hormozgan University Of Medical Sciences]. *Journal of Medical Education Development*. 2014; 7(16): 72-84. [Persian]
9. Bierman, A, Karbach Aj, Spinat F, Brünken R. Investig Ating Effects Of The Quality Of field Experie Nces And Pe Rsonality On Perceived Teaching Skills In Ger Man Pre-Service Teachers For Secondary Schools. *Teaching and Teacher Education*. 2015; 51: 77 - 87.
10. Thadani V, Breland W, Dewar J. Implicit Theories About Teaching Skills Predict University Faculty Member Interest In Professional Learning. *Learning and Individual Differences*. 2015; 40: 163-169.
11. Sommer J, Lanier C, Perron NJ, Nendaz M, Clavet D, Audétat MC. A teaching skills assessment tool inspired by the Calgary–Cambridge model and the patient-centered approach. *Patient Educ Couns*. 2016; 99(4): 600-609.
12. Nielsen T, Kreiner S. Course evaluation for the purpose of development: What can learning styles contribute?. *Studies in Educational Evaluation*. 2017; 54: 58-70
13. Toulabi T, Sheikhian A, Galehdar N, Anbari K, Mohammadi E, Majidimehr M. [Educational needs of faculty members of Lorestan University of Medical Sciences by Delphi Technique]. *Journal of Nursing Education*. 2015; 4(2) : 28-37. [Persian]
14. Gabdulchakov VF. Pedagogical Skills of The Teacher And The Degree Ofcreative Self-Realization Of A

- Student In Conditions Of University Educational Space. *Procedia - Social And Behavioral Sciences*. 2014; 146: 426 – 431.
15. Avijgan M, Karamalian H, Ashourioun V, Changiz T. Educational Needs Assessment of Medical School's Clinical Faculty Members in Isfahan University of Medical Sciences. *Iranian Journal of Medical Education*. 2009; 9 (2) :93-103. [Persian]
 16. Iranfar Sh, Khodaei M, Bahrehbar F, Abasi P, Setareh S, Jalilian N. [Educational Needs Assessment through the Poll in Kermanshah University of Medical Sciences in 2011]. *Educational Research In Medical Sciences*. 2013; 1(2): 37 – 40. [Persian]
 17. Agbahi H, Marufazadeh M, Moshtaghi S, [The study of pedagogical barriers in the development of e-learning: A Case Study of Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences]. *Quarterly Educational Development Of Jundishapur*. 2011; 3(3): 39-47. [Persian]
 18. Turkzadeh J, Nasser Jahromi R, Rahmani H. [Identifying and prioritizing the educational needs of teaching skills in faculty members based on occupation-occupant pattern: case study of Shiraz University]. *Journal Management System*. 2013; 10(2): 86-102. [Persian]
 19. Farhadian F, Tootoonchi M, Changiz T, Haghani F, Oveis Gharan S. [Faculty Members' Skills and Educational Needs Concerning Clinical Teaching Methods in Isfahan University of Medical Sciences]. *Iranian Journal of Medical Education*. 2007; 7(1): 109-118. [Persian]
 20. Fatemeh V, Camellia T. The effect of teaching based on dominant learning style on nursing students' academic achievement. *Nurse Educ Pract*. 2018 ; 28 :103-108.

Assessment of Academic and Educational Abilities of the Faculty Members of Hamedan University of Medical Sciences

Ahmad Sedaghat¹, Roya Mohammad Beygi²

Abstract

Introduction: *The first step in educational planning is identifying and prioritizing educational needs so that if this is done correctly, it will be easier and more effective to implement educational development processes. The purpose of this study was to determine the faculty members' academic and educational abilities from their point of view in Hamadan University of Medical Sciences.*

Methods: *This cross-sectional study was performed in Hamadan University of Medical Sciences in 2016. The statistical population included all the faculty members of Hamadan University of Medical Sciences. 205 faculty members were selected by stratified random sampling. Data gathering tool was a researcher-made questionnaire. After confirming its validity and reliability, the faculty members expressed their views on academic and educational abilities in four domains based on a 5-point Likert scale of 1 to 5. Data were analyzed using one-sample t-test and Friedman ANOVA.*

Results: *According to the faculty members' point of view, the priorities of academic and educational abilities were the skill of curriculum design (mean score = 4.10 ± 3), teaching and learning skill (mean score = 4.24 ± 2), educational evaluation skill (mean score = 4.31 ± 2) and counseling and communication skill (mean score = 4.53 ± 2), respectively.*

Conclusion: *The results of this study indicated that curriculum design needs to be considered as a top priority for academic and educational abilities of faculty members, and special training courses should be provided to familiarize faculty members with the elements and components of curriculum design in Hamadan University of Medical Sciences.*

Keywords: Academic and educational abilities, educational skills, educational evaluation

Addresses:

¹. (✉)Ph.D. Student of Curriculum Development, Department of Education, Faculty of Humanities, Shahid Rajaei Teacher Training University, Tehran, Iran. Email: sahmads215@gmail.com

². Medical Student, Faculty of Medicine, Hamadan University of Medical Sciences, Iran. Email: royam284@gmail.com